

Sadržaj

Uvod 3

1. Inkluzija-pokušaj određenja pojma 5

1.1. Inkluzija u predškolskim ustanovama 6

1.2. Ko može biti obuhvaćen inkluzivnim programom u vrtiću? 8

2. Inkluzija dece ometene u mentalnom razvoju 9

2.1. Istraživanja inkluzije dece ometene u mentalnom razvoju iz svetske prakse 10

2.2. Istraživanje stavova o inkluziji dece ometene u mentalnom razvoju u jednoj gradskoj sredini 13

ZAKLJUČAK 16

LITERATURA 17

Uvod

Ubrzo se zaista i uvidelo, da na ovakav način obrazovana DPP ostaju uskraćena za važna iskustva iz oblasti socijalnih interakcija. Ovo dovodi do formiranja pokreta za i n t e g r a c i j u što je praktično i suštinski značilo uključivanje DPP većinom periodično, u redovne grupe prilikom odvijanja nekih zajedničkih igara, priredbi... a na planu obrazovanja, integracija je značila „dozvolu“ deci sa lakšim oblicima ometenosti, da prisustvuju redovnom obrazovanju i vaspitanju, ali bez poštovanja njihovog tempa razvoja, i uz pomoć nedovoljno prilagođenog nastavnog programa. Integracija podrazumeva ubacivanje deteta u redovnu školu ili šire društveno okruženje bez prethodnog prilagođavanja posebnim potrebama koje imaju. Dete treba samo da se snalazi, uz ogromnu upornost i zalaganje roditelja.

Tokom 70-tih i 80-tih godina prošlog veka dolazi do kritičkog preispitivanja koncepta integracije i sistema specijalnog školovanja. Sredinom XX veka u Americi se pojavljuje pokret za normalizaciju koji je predstavljao pogodano tlo za nicanje pokreta za i n k l u z i j u (Čolin, 2005). Svoje utemeljenje ovaj pokret nalazi u socijalnom modelu ometenosti koji tretira ometenost kao nedostatak socijalnih veština, nužnih za uključivanje u društvenu zajednicu. Istovremeno, socijalni model uzima u obzir krutost društvenog okruženja u mentalnom, fizičkom i organizacionom obliku da zadovolji posebne potrebe (Radoman, 2008).

Inkluzija-pokušaj određenja pojma

Za razliku od integracije, koja predstavlja ograničen pristup problemu i upućuje na reformu specijalnog obrazovanja, u kojoj se učenici sa posebnim potrebama smeštaju u redovne razrede, ali bez suštinskog prilagođavanja obrazovnih programa njihovim potrebama, inkluzija predstavlja reformu celog obrazovnog sistema, kako bi se zadovoljile potrebe sve dece u školi, nezavisno od njihovih sposobnosti ili problema u razvoju (prema, Flem & Keler, 2000). Opšteprihvaćena definicija inkluzije ne postoji, a značenje ovog termina menjalo se tokom godina (Odom & Diamond, 1998). Odom i sar. (2004) pod inkluzijom podrazumevaju programe ili grupe u kojima zajedno učestvuju deca sa ometenošću i deca tipičnog razvoja. Za Begenija i Martensa (Begeny & Martens, 2007) inkluzija predstavlja praksu uključivanja svih učenika-bez obzira na njihove sposobnosti ili poreklo, u razrede koji odgovaraju njihovom uzrastu i škole koje izlaze u susret potrebama učenika. Snouova (Snow, 2001, prema Dixon, 2005) smatra da inkluzija nije privilegija koja se stiće, niti je pravo koje je dato pojedincima. Prema njenom shvatanju, inkluzija je, najpre, i u najvećem delu, stanje uma. Ona je uvek recipročna a u inkluzivnom okruženju svako doprinosi dobrobiti svih.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com